

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Der henvises til svaret på spørgsmål nr. S 1201.

Spm. nr. S 1197

Til *miljøministeren* (28/5 86) af:

Lenger (VS):

»Mener ministeren, at en områdedeclaration lovligt kan opretholdes eller håndhæves, når den indeholder bestemmelser, som må betragtes som stødende over for bestemte befolkningsgrupper, f.eks. at der ikke »må oprettes eller drives nerveklinik, sindssygehospital, sanatorium, klinik eller pensionat for personer med smitsomme sygdomme?«

Begrundelse

En områdedeclaration for en del af Hasle forbyder oprettelse af klinikker, hospitaler, sanatorier og pensionater som nævnt i spørgsmålet.

Dette finder spørgeren stødende, fordi sådanne bestemmelser intet som helst har at gøre med planlægningsmæssige hensyn. I så fald måtte der være tale om et forbud mod al virksomhed, der vil belaste omgivelserne på tilsvarende måde, f.eks. praktiserende læger, frisørvirksomhed, fysioterapi osv., men deklARATIONEN indeholder udelukkende forbud mod aktiviteter, der har at gøre med psykiske og smitsomme sygdomme.

Der er derfor tale om, at der for det pågældende område af Hasle eksisterer en deklARATION, som i den grad er anstødelig og grov over for primært sindslidende, men også over for andre syge mennesker, at den uden videre burde kunne aflyses.

Ganske vist vil der næppe i det pågældende område være mulighed for at indrette noget hospital, men det må i denne forbindelse være underordnet. Det afgørende må være, at der overhovedet ikke må kunne opretholdes eller håndhæves sådanne deklARATIONER.

Svar (4/6 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for planstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Bestemmelser i en lokalplan om anvendelsen af ejendommene inden for lokalplanområdet skal være begrundet i planlægningsmæssige hensyn. Hertil kan ikke henregnes et ønske om at udelukke personer med psykiske eller smitsomme sygdomme.

Hvis de i spørgsmålet omhandlede bestemmelser imidlertid er fastsat i en privatretlig deklARATION, er de ikke ulovlige, og de kan håndhæves af den eller de påtaleberettigede.

DeklARATIONEN kan ophæves ved en bestemmelse herom i en lokalplan, hvis den er i strid med formålet med lokalplanen.«

Spm. nr. S 1198

Til *socialministeren* (28/5 86) af:

Lenger (VS):

»Vil ministeren oplyse, hvem der har erstatningsansvaret, såfremt en ansat under »Århusordningen« beskadiger ting i klientens hjem?«

Begrundelse

Problemstillingen består i, at den enkelte kommune har erstatningsansvaret, såfremt en hjemmehjælper beskadiger ting i klientens hjem, fordi hjemmehjælperen er direkte ansat i kommunen, mens ansvarsforholdet ikke er afklaret, såfremt skaden forvoldes af en ansat under »Århusordningen«.

Der er eksempler på, at kommunen påberåber sig, at den formelle arbejdsgiver er klienten selv, og at pågældende selv må bære ansvaret, men dette indebærer, at klienten – der sjældent har mere end en pension at leve af – løber en væsentlig økonomisk risiko, og kommunen skulle jo have båret risikoen, såfremt der var anvendt traditionel hjemmehjælp.

Der er andre eksempler på, at kommunen henviser klienten til at tegne en forsikring, men en sådan forsikring kan ikke tegnes, og i givet fald skulle der være taget stilling til, hvem der skulle betale forsikringspræmien.

»Århusordningen« er jo i øvrigt karakteriseret ved, at de fornødne økonomiske midler betales af kommunen, hvilket også af ministeren er bekræftet ved flere lejligheder, senest i spørgetiden den 14. maj 1986, og derfor mener spørgeren, at det primært må være kommunen, der dækker de nævnte udgifter, og såfremt der måtte vise sig forsikringsmu-